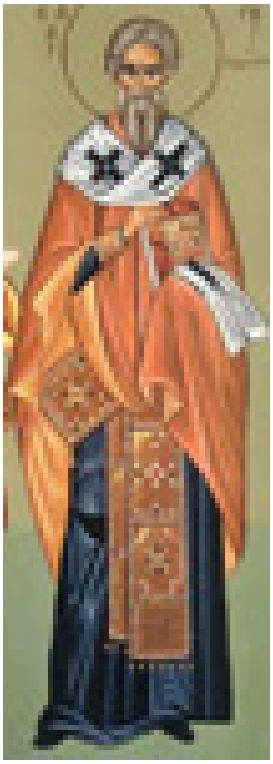
Όσιος Θεόδωρος ο Συκεώτης επίσκοπος Αναστασιουπόλεως

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: http://www.saint.gr/1352/saint.aspx για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: N/A
Δημιουργία εγγράφου: 25/11/2026 03:02:31

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 22 Απριλίου εκάστου έτους.

Ιερά Λείψανα: Απότμημα του Ιερού Λειψάνου του Αγίου βρίσκεται στη Λαύρα Αγ. Αλεξάνδρου Νέβσκι Αγίας Πετρουπόλεως.

Ημ/νια Βίου: N/A

Βιογραφία

Καὶ Θεοδώρῳ, καὶ νεκρῷ Θεοδώρου,
Τὸ θαυματουργεῖν δῶρον ἐκ Θεοῦ μέγα.
Εἰκάδι δευτερίῃ Συκεώτην τύμβος ἔκρυψεν.

Ο Όσιος Θεόδωρος γεννήθηκε στο χωριό Συκέα ή Συκεών της Αναστασιοπόλεως, πρώτης πόλεως της επαρχίας Αγκυρανών και ήταν υιός της πόρνης Μαρίας και του Κοσμά, αποκρισάριου (ταχυδρόμος) του βασιλέως Ιουστινιανού. Η εκ πορνείας γέννηση του Οσίου δεν εμπόδισε τον Θεό να τον αναδείξει Αρχιερέα τιμιότατο και να τον πλουτίσει με παράδοξες θεοσημείες και θαυματουργίες. Στο σχολείο προέκοπτε στη μάθηση και σε ηλικία δέκα ετών έδειξε κλίση στο μοναχικό βίο. Μια νύχτα και ενώ ο Όσιος είχε γίνει δωδεκαετής, εμφανίσθηκε σε αυτόν ο Άγιος Μεγαλομάρτυρας Γεώργιος ο Τροπαιοφόρος και αφού τον ξύπνησε του είπε: «Σήκω, Θεόδωρε, έφθασε ο όρθρος, πάμε να προσευχηθούμε». Ο Όσιος είχε τόση ευλάβεια προς τον Άγιο Γεώργιο, ώστε κάθε μεσημέρι φεύγοντας από το σχολείο ανέβαινε στο γειτονικό πετρώδες όρος, όπου ήταν το προσκύνημα του Αγίου Γεωργίου. Τον οδηγούσε ο ίδιος ο Άγιος με τη μορφή ενός παλικαριού.

Ο Όσιος ακολούθησε τη μοναχική πολιτεία σε νεαρή ηλικία με την ευλογία του Επισκόπου Αναστασιοπόλεως Θεοδοσίου. Λίγο αργότερα χειροτονήθηκε διάκονος και πρεσβύτερος. Αμέσως επισκέφθηκε τους Αγίους Τόπους και έλαβε το σχήμα του μοναχού στη μονή της Υπεραγίας Θεοτόκου του Χουζιβά.

Στην συνέχεια επέστρεψε στην ιδιαίτερη πατρίδα του και παρέμεινε μόνιμα στο παρεκκλήσι του Αγίου Γεωργίου. Εκεί οικοδομούσε τον εαυτό του με νηστείες και χαμαικοιτίες, με αγρυπνίες και ψαλμωδίες, γι' αυτό και απολάμβανε από μέρος του Θεού, ποταμό από περισσότερα χαρίσματα εναντίων των ακαθάρτων πνευμάτων και των κάθε είδους ασθενειών.

Η μητέρα του, έχοντας φρόνημα σαρκικό, εγκατέλειψε τον υιό της και αφού πήρε όσο μέρος της περιουσίας της αναλογούσε, νυμφεύθηκε τον Δαβίδ, άνδρα της αυτοκρατορικής φρουράς της Άγκυρας.

Η αδελφή της μητέρας του, η Δεσποινία, η μητέρα της Ελπιδία και η αδελφή του Οσίου, η Βλάττα, δεν δέχονταν να αποχωρισθούν από αυτόν. Απεναντίας παρατηρούσαν με προσοχή την ενάρετη ζωή του και προσπαθούσαν να τον μιμηθούν όσο μπορούσαν, εξαγνίζοντας και αγιάζοντας τον εαυτό τους με σωφροσύνη και καθαρότητα βίου, με ελεημοσύνες και προσευχές.

Μετά τον θάνατο του Επισκόπου Αναστασιοπόλεως, Τιμοθέου, οι κάτοικοι της πόλεως, κληρικοί και λαϊκοί, πήγαν στην Άγκυρα και ζήτησαν από τον Μητροπολίτη Αγκύρας, Παύλο, να αναδείξει Επίσκοπο της πόλεώς τους τον Όσιο Θεόδωρο. Ο Όσιος δεν δεχόταν με κανένα τρόπο την πρόταση αυτή. Έτσι οι Χριστιανοί κατέφυγαν στη βία. Τον έβγαλαν έξω και αφού τον τοποθέτησαν επάνω σε ένα φορείο, τον απήγαγαν.

Κατά την χειροτονία του σε Επίσκοπο κάποιος είδε ένα τεράστιο αστέρι που ακτινοβολούσε, να κατέρχεται από τον ουρανό και να στέκεται επάνω στην εκκλησία, αστράφτοντας και φωτίζοντας την πόλη και την γύρω περιοχή.

Ο Όσιος Θεόδωρος έφθασε στην Αναστασιόπολη μαζί με τον Επίσκοπο της πόλεως Κίννας, Αμίαντο, από τον οποίο ενθρονίσθηκε. Έκτοτε έλαμπε συνεχώς ως ήλιος με τα θεία χαρίσματα των ιαμάτων, με την αυστηρότητα του βίου του, με όλες τις αρετές και τις αγαθοεργίες.

Ο Όσιος Θεόδωρος επιθύμησε να επισκεφθεί για δεύτερη φορά τα Ιεροσόλυμα. Εκεί προσκύνησε τον Τίμιο Σταυρό, τον Τάφο του Κυρίου και όλα τα αγιάσματα που υπήρχαν στην περιοχή, καθώς και τα κοντινά μοναστήρια. Τον ενοχλούσε όμως ο λογισμός και τον έπεισε τελικά να μην επιστρέψει πίσω στην πατρίδα του, αλλά να ζήσει ησυχαστική ζωή σε κάποιο από τα μοναστήρια που υπήρχαν εκεί. Νόμισε πως είχε πέσει έξω από το μοναχικό μέτρο, επειδή ανέλαβε την πνευματική ευθύνη της Επισκοπής και διότι τον στεναχωρούσαν οι ενοχλητικές καταστάσεις που υπήρχαν σε αυτήν. Πήγε λοιπόν στη Λαύρα του Αγίου Σάββα και ζούσε εκεί σε ένα κελλί κάποιου αγωνιστή μοναχού, που τον έλεγαν Ανδρέα. Κάποια νύχτα όμως παρουσιάσθηκε στον ύπνο του ο Άγιος Γεώργιος και, αφού του έδωσε ένα ραβδί, του είπε: «Σήκω και περπάτα, διότι πολλοί άνθρωποι λυπούνται, γιατί απουσιάζεις. Δεν είναι επιτρεπτό να εγκαταλείψεις την Επισκοπή σου και να ζεις εδώ». Έτσι ο Όσιος αποχαιρέτισε τους πατέρες της μονής και πήρε τον δρόμο της επιστροφής.

Όταν έφθασε στα μέρη της Γαλατίας, κοντά στο μοναστήρι των Δρυΐνων, τους παρήγγειλε να μην μιλήσουν σε κανέναν γι' αυτό, καθώς αυτοί που βρίσκονταν εκεί δεν τον γνώριζαν. Ωστόσο η φήμη του Οσίου κυκλοφόρησε παντού. Έτσι έρχονταν πολλοί στο μοναστήρι, για να λάβουν την ευλογία του.

Από εκεί ο Όσιος επέστρεψε στην Αναστασιόπολη προξενώντας έτσι με την επιστροφή του, χαρά σε όλους. Όμως ο Όσιος είχε αποφασίσει να παραιτηθεί, για να ακολουθήσει την ησυχαστική οδό. Για τον λόγο αυτό συνάντησε τον Επίσκοπο Αγκύρας Παύλο και τον παρακάλεσε να αποδεχθεί την παραίτησή του. Ο Επίσκοπος Παύλος δεν ήθελε να δεχθεί την παραίτηση του Οσίου. Και αφού έγινε έντονη συζήτηση μεταξύ τους, στο τέλος αποφάσισαν να στείλουν μήνυμα στον Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως, Κυριακό, για να του θέσουν το θέμα αυτό. Ο Πατριάρχης Κυριακός, με την προτροπή του βασιλέως, έδωσε εντολή στον Μητροπολίτη Αγκύρας να δεχθεί το αίτημα του Οσίου, να του δώσει μάλιστα και το ωμοφόριο της Επισκοπής, για να διατηρεί το αξίωμά του, καθώς ήταν άγιος άνθρωπος και αποχωρούσε από την Επισκοπή χωρίς να έχει διαπράξει αδίκημα.

Έτσι ο Όσιος ήρθε στην περιοχή της Ηλιουπόλεως και απομονώθηκε στο ναό του Αρχαγγέλου στην Άκρηνα, πολύ κοντά στο χωριό Πίδρος. Την ίδια εποχή ο Όσιος έλαβε επιστολές και από τον βασιλέα Μαυρίκιο και τον Πατριάρχη Κυριακό, οι οποίοι τον προέτρεπαν να επισκεφθεί την Κωνσταντινούπολη και να τους ευλογήσει. Έτσι λοιπόν πήγε στη θεοφύλακτη πόλη, όπου κήρυξε το λόγο του Θεού και θεράπευσε πολλούς.

Ο Όσιος επέστρεψε στη Γαλατία, αλλά επισκέφθηκε για δεύτερη φορά την Κωνσταντινούπολη, το έτος 610 μ.Χ., επί Πατριάρχου Θωμά, στον θάνατο του οποίου βρέθηκε. Και αφού τιμήθηκε από τον Πατριάρχη Σέργιο επανήλθε στο μοναστήρι του, όπου συνέχισε το θεοφιλή βίο του.

Ο Όσιος Θεόδωρος κοιμήθηκε με ειρήνη το έτος 613 μ.Χ.

Λειτουργικά κείμενα

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. α’. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐκ σπάργανων ἐπλήσθης τῆς θείας χάριτος, καὶ τῷ Θεῷ ἀνετέθης ὡς Σαμουὴλ ὁ κλεινός, τὴν ὑπέρτιμον στολὴν Πάτερ κληρούμενος, ὅθεν θαυμάτων αὐτουργός, καὶ Χριστοῦ μυσταγωγός, Θεόδωρε ἀνεδείχθης, θεοδωρήτως ἐκλάμπων, τᾶς ψυχοτρόφους δωρεᾶς τοὶς πιστοίς.

Ἕτερον Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. δ’.

Ἐν σοί Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τό κατ᾽ εἰκόνα· λαβών γάρ τόν σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καί πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μέν σαρκός, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δέ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διό καί μετά Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὅσιε Θεόδωρε τό πνεῦμά σου.

Κοντάκιον

Ἦχος γ’. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὡς πυρίνῳ ἅρματι, ταῖς ἀρεταῖς Θεοφόρε, ἐπιβὰς ἀνέδραμες, εἰς οὐρανίους οἰκήσεις, Ἄγγελος μετά ἀνθρώπων συμβιοτεύων, ἄνθρωπος σὺν τοῖς Ἀγγέλοις περιχορεύων· διά τοῦτο ἀνεδείχθης, θαυμάτων θεῖον, δοχεῖον Θεόδωρε .

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

Όσιος Θεόδωρος ο Συκεώτης επίσκοπος Αναστασιουπόλεως

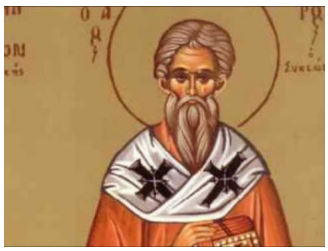

Όσιος Θεόδωρος ο Συκεώτης επίσκοπος Αναστασιουπόλεως

Όσιος Θεόδωρος ο Συκεώτης επίσκοπος Αναστασιουπόλεως - Φώτης Κόντογλου

Οπτικοακουστικό Υλικό

Ακούστε το απολυτίκιο!